

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

17990 *Reial decret llei 26/2018, de 28 de desembre, pel qual s'aproven mesures d'urgència sobre la creació artística i la cinematografia.*

El passat 6 de setembre de 2018, el Ple del Congrés dels Diputats va aprovar per unanimitat l'informe de la Subcomissió per a l'elaboració de l'Estatut de l'artista, un document aprovat prèviament el 7 de juny per la Subcomissió esmentada, que s'havia creat en el si de la Comissió de Cultura del Congrés dels Diputats, amb la participació de professionals de les administracions públiques, els agents privats, les associacions i les organitzacions del sector.

L'informe aprovat pel Congrés dels Diputats demanda que el Govern aprovi mesures d'urgència sobre la creació artística, per tal de millorar les condicions laborals dels creadors espanyols. Les mesures se centren en els tres problemes principals que els representants de la cultura van traslladar a la Subcomissió: la fiscalitat del sector; la protecció laboral i de Seguretat Social, i la compatibilitat entre prestacions per jubilació i ingressos per drets d'autor.

Així, l'informe aprovat conté una sèrie de propostes de caràcter principalment fiscal, laboral i de Seguretat Social, la finalitat última de les quals és intentar adequar el règim regulador aplicable a les especialitats del treball artístic, que es caracteritza per una intermitència, heterogeneïtat i inestabilitat molt més acusada que en altres sectors. Tot això, en un context en què el món del treball està canviant acceleradament, i especialment el treball cultural, en el qual de vegades la vocació cultural sembla entendre's incorrectament, com a contrària a la professionalització. És necessari reivindicar la professionalització dels sectors culturals, i per fer-ho s'ha d'assegurar que no siguin discriminats per la normativa fiscal, laboral i de Seguretat Social. Es tracta de millorar les condicions materials, per tant, però també de cridar l'atenció sobre la importància de la cultura i de manifestar clarament que els autors i els professionals de la cultura mereixen una remuneració justa i estar protegits en la mateixa mesura en què ho estan els altres treballadors.

En conseqüència, les mesures proposades en aquesta norma que recullen les recomanacions de l'informe pretenen incloure totes les persones, activitats i processos intermedis que participen en la creació cultural, de manera que aquestes mesures serveixin per millorar les condicions de tots els professionals de la cultura, independentment de la seva localització territorial, sector o conveni col·lectiu que els sigui aplicable. Com assenyala l'informe de la Subcomissió, «s'aposta perquè les diferents persones, activitats i moments del procés cultural entrin en aquesta proposta normativa: qui crea l'obra i per fer-ho s'ha de formar i fer recerca, qui dissenya l'escenari, qui l'il·lumina, qui escriu la música i qui l'executa, qui la promou, qui il·lustra un poema i qui el recita, qui comissaria el conjunt, qui el fa arribar al públic i, en general, qui sosté o gestiona tot el procés amb la seva feina visible, invisible o tots dos a la vegada. Totes aquestes persones són indispensables per gaudir d'una obra de teatre, una exposició, un llibre, una pintura, una fotografia, una pel·lícula, una òpera o un concert. Sense elles ningú no pagaria el preu de l'entrada, la subscripció, el llibre o l'obra de què es tracti.»

En conclusió, amb les propostes de l'informe que recull aquesta norma, es pretén millorar les condicions de tots els treballadors de la cultura, i adequar la normativa que li és aplicable a les especialitats del sector cultural, i en especial, al seu caràcter intermitent. A aquests efectes, les mesures adoptades busquen en definitiva la millora de les condicions que garanteixin un acompliment adequat de la seva activitat artística pels col·lectius afectats (actors, escriptors, cineastes, compositors, ballarins, etc.), des d'un enfocament que en preveu el tractament específic, tant en matèria laboral i de Seguretat Social, com

en matèria del règim fiscal. Així, sorgeix la necessitat de portar a efecte diverses modificacions a les disposicions normatives que regulen aquest sector, i amb això el Govern dona resposta al Congrés dels Diputats, en consideració a la urgència que ja presenta l'exigència del seu compliment.

La seva aprovació està de conformitat amb els principis de bona regulació que recull l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, i eficiència. Així, d'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, la iniciativa normativa està justificada per una raó d'interès general, atès que s'han identificat les finalitats perseguides i es considera que és el reial decret llei l'instrument més adequat per garantir-ne la consecució. En virtut dels principis de proporcionalitat i d'eficiència, les modificacions que es proposen es consideren les imprescindibles per atendre les demandes existents, atès que s'ha constatat que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets, o que imposin menys obligacions als destinataris. Finalment, com a garantia dels principis de seguretat jurídica i de transparència, aquesta iniciativa normativa s'exerceix de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea, i genera un marc normatiu de certesa, que en facilita el coneixement i, en conseqüència, l'actuació i la presa de decisions de les persones i empreses afectades.

L'article 86.1 de la Constitució espanyola estableix que «en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern podrà dictar disposicions legislatives provisionals que prendran la forma de decrets llei i que no podran afectar l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el títol I, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.»

El reial decret llei que se sotmet a consideració està justificat per una necessitat doble, una necessitat que emergeix amb caràcter extraordinari i urgent. Aprovat l'informe sobre l'Estatut de l'artista per la Subcomissió del Congrés dels Diputats amb data 7 de juny de 2018 i ratificada la proposta pel Ple del Congrés amb data 6 de setembre de 2018, era necessari respondre amb la màxima diligència una petició de tota la Cambra. En la pràctica parlamentària actual és poc usual que el Congrés dels Diputats es pronunciï per unanimitat sobre un assumpte, per la qual cosa no sembla políticament oportú endarrerir més una proposta que va adreçada a satisfer les peticions parlamentàries. A més, els continguts normatius principals del reial decret llei tenen un caràcter temporal marcat, en el sentit que han d'entrar en vigor el primer dia de l'any atès que incideixen en l'exercici tributari (les mesures fiscals que contenen els articles primer i segon). Passa el mateix amb les mesures en matèria de Seguretat Social atès que les previsions sobre el règim d'inactivitat dels artistes (article quart) es despleguen sobre el càlcul dels anys naturals mentre que la regulació de la sol·licitud d'inclusió en el règim general de la Seguretat Social (disposició transitòria única), s'articula a partir del primer dia de l'any.

Per tant, el pressupost habilitador del decret llei resideix en la situació que descriu la STC 6/1983, de 4 de febrer, que en el F. J. 5 va afirmar: «una necessitat relativa respecte de situacions concretes dels objectius governamentals que, per raons difícils de preveure, requereixen una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis» (en el mateix sentit STC 111/1983, de 2 de desembre; 29/1986, de 20 de febrer, 23/1993, de 21 de gener, etc.). En aquest cas, estem davant un objectiu governamental doble que és atendre en el termini més breu possible una petició parlamentària unànime l'eficàcia jurídica i les conseqüències socials de la qual s'ajornarien fins al primer dia de gener de 2020 si no entra en vigor dins de l'any de 2018. Per tant, «l'acció normativa immediata» té un límit temporal que és el 31 de desembre de 2018.

S'ha de tenir en compte que el Tribunal Constitucional atribueix al Govern la capacitat d'apreciar la necessitat extraordinària i urgent mitjançant el «judici merament polític dels òrgans als quals incumbeix la direcció política de l'Estat» (STC 29/1982, de 31 de maig, F. J. 3, reiterat en la STC 182/1997, de 28 d'octubre, F. J. 3). Si el Govern considera, a través del judici polític corresponent, que és necessari satisfer les peticions del Congrés dels Diputats, com a expressió al seu torn d'una demanda social de certa entitat, i es

constata que per raó de la temporalitat dels tributs les mesures polítiques han d'entrar en vigor el primer de gener d'un any, la necessitat extraordinària i urgent emergeix amb gran intensitat com a pressupost habilitador atès que, sense acudir al decret llei, aquestes mesures polítiques, com hem apuntat més amunt, s'endarreririen un any complet.

Es pot aduir, fins i tot, que els ministeris proponents podrien haver actuat amb més rapidesa per fer possible normativament el manament del Congrés, però a això s'ha d'assenyalar que el manament, encara que es coneix des de la primavera de 2018, no va culminar fins que el Ple del Congrés del 6 de setembre passat va posar en marxa la funció coordinadora del Ministeri de Cultura i Esport, per obtenir dels ministeris coproponents restants, les aportacions dels seus articles respectius.

A més, el Tribunal Constitucional ha exigint «una connexió de sentit o relació d'adequació entre la situació definida que constitueix el pressupost habilitador i les mesures que adopta el decret llei (STC 29/1982, de 31 de maig, F. J. 3; i STC 189/2005, de 7 de juliol, F. J. 3). Aquest requisit es compleix en aquest cas atès que les mesures previstes formen part del catàleg de peticions que va elaborar el Congrés dels Diputats i per això mateix, emergeix la temporalitat, la necessitat que les mesures entrin en vigor el primer d'any.

Una vegada examinat el pressupost habilitador que genera la necessitat extraordinària i urgent i la connexió de sentit entre aquest pressupost i les mesures que conté el decret llei, és procedent examinar de manera singular els preceptes de la norma, per si algun incorre en les matèries excloses per la Constitució.

En l'àmbit tributari, es modifica en primer lloc, la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, per reduir el percentatge de retenció i ingrés a compte aplicable als rendiments de capital mobiliari procedents de la propietat intel·lectual quan el contribuïent no sigui l'autor, del 19 al 15 per cent.

Pel que fa a la regulació projectada en relació amb el tipus impositiu de l'impost sobre el valor afegit aplicable als serveis prestats per intèrprets, artistes, directors i tècnics que siguin persones físiques, es modifica la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, a fi d'aplicar el tipus reduït als serveis prestats per persones físiques en qualitat d'intèrprets, artistes, directors i tècnics als productors i organitzadors d'obres i espectacles culturals, i es recupera l'aplicació del tipus reduït de l'impost a aquests serveis essencials de la indústria cultural, que havien passat a tributar al tipus impositiu general del 21 per cent l'any 2012.

Finalment, en relació amb l'impost sobre societats, es modifica la deducció per despeses efectuades en el territori espanyol per a l'execució d'una producció estrangera de llargmetratges cinematogràfics o d'obres audiovisuals que permetin la confecció d'un suport físic previ a la seva producció industrial seriada. La cinematografia i les arts audiovisuals constitueixen un sector d'importància estratègica a Espanya que gaudeix d'incentius fiscals que regula la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats. Les obligacions imposades als productors que s'acullin a aquest incentiu fiscal poden tenir conseqüències indesitjades sobre projectes de rodatge en curs a Espanya que afectarien la nostra política cultural del cinema i les arts audiovisuals i que suposen un risc cert per a la realització efectiva de produccions estrangeres a Espanya, i poden provocar un efecte expulsió dels rodatges a Espanya i de la contractació consegüent de serveis, el cost assumit dels quals per productors espanyols en relació amb la producció espanyola és objecte de la deducció que regula la Llei de l'impost. Per aquesta raó és imprescindible derogar aquestes obligacions amb efectes per al període impositiu 2018. No obstant això, s'incorpora un reenviament reglamentari per a l'establiment de les obligacions que es consideri que han d'assumir els productors que s'acullin a aquest incentiu fiscal, que siguin proporcionades i acordes amb la finalitat de l'incentiu.

Finalment, respecte a les mesures que proposen l'article quart i la disposició final segona en matèria de seguretat social, relatives a la cotització dels artistes en espectacles públics durant períodes d'inactivitat, aquestes mesures no incorren en cap interdicció, de

manera que si està justificat el pressupost habilitador, la seva constitucionalitat és plena. D'aquí que aquesta habilitació expressa, operi plenament en aquest cas.

En virtut de tot el que s'ha exposat, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre de Cultura i Esport, de la ministra d'Hisenda i de la ministra de Treball, Migracions i Seguretat Social, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 28 de desembre de 2018,

DISPOSO:

TÍTOL I

Mesures fiscals

CAPÍTOL I

Reducció del tipus de retenció i ingrés a compte aplicable en l'impost sobre la renda de les persones físiques als rendiments del capital mobiliari derivats de la propietat intel·lectual

Article primer. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

Amb efectes des d'1 de gener de 2019, es modifica l'apartat 4 de l'article 101 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que queda redactat de la manera següent:

«4. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del capital mobiliari és del 19 per cent. Aquest percentatge és el 15 per cent per als rendiments del capital mobiliari procedents de la propietat intel·lectual quan el contribuent no sigui l'autor.

Aquest percentatge es redueix en un 60 per cent quan es tracti de rendiments que tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei procedents de les societats a què es refereix la lletra h) del número 3r de l'article esmentat.»

CAPÍTOL II

Reducció del tipus impositiu en l'impost sobre el valor afegit aplicable als serveis prestats per intèrprets, artistes, directors i tècnics que siguin persones físiques

Article segon. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2019, s'afegeix un nou número 13è a l'article 91.u.2 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactat de la manera següent:

«13è Els prestats per intèrprets, artistes, directors i tècnics, que siguin persones físiques, als productors de pel·lícules cinematogràfiques susceptibles de ser exhibides en sales d'espectacles i als organitzadors d'obres teatrals i musicals.»

CAPÍTOL III

Requisits per a l'aplicació a l'impost sobre societats de la deducció per inversions en produccions cinematogràfiques, sèries audiovisuals i espectacles en viu d'arts escèniques i musicals

Article tercer. *Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.*

Amb efectes des del 5 de juliol de 2018, es modifica l'apartat 2 de l'article 36 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els productors registrats al Registre d'empreses cinematogràfiques del Ministeri de Cultura i Esport que s'encarreguin de l'execució d'una producció estrangera de llargmetratges cinematogràfics o d'obres audiovisuals que permetin confeccionar un suport físic previ a la seva producció industrial seriada, tenen dret a una deducció del 20 per cent de les despeses efectuades en el territori espanyol, sempre que les despeses efectuades en el territori espanyol siguin d'almenys 1 milió d'euros.

La base de la deducció està constituïda per les despeses següents efectuades en el territori espanyol directament relacionades amb la producció:

1r Les despeses de personal creatiu, sempre que tingui residència fiscal a Espanya o en algun Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, amb el límit de 100.000 euros per persona.

2n Les despeses derivades de l'ús d'indústries tècniques i altres proveïdors.

L'import d'aquesta deducció no pot ser superior a 3 milions d'euros, per cada producció realitzada.

La deducció que preveu aquest apartat queda exclosa del límit a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 39 d'aquesta Llei. Als efectes del càlcul del límit esmentat, no es computa aquesta deducció.

L'import d'aquesta deducció, conjuntament amb la resta d'ajudes percebudes pel contribuent, no pot superar el 50 per cent del cost de producció.

Reglamentàriament es poden establir els requisits i les obligacions per tenir dret a la pràctica d'aquesta deducció.»

TÍTOL II

Mesures en matèria de Seguretat Social relatives a la cotització dels artistes en espectacles públics durant períodes d'inactivitat

Article quart. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.*

S'afegeix un nou article 249 ter, dins d'una nova secció 4a anomenada «Artistes en espectacles públics», en el capítol XVII del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, amb la redacció següent:

«Article 249 ter. *Inactivitat d'artistes en espectacles públics inclosos en el règim general de la Seguretat Social.*

1. Els artistes en espectacles públics poden continuar inclosos en el règim general de la Seguretat Social durant els seus períodes d'inactivitat de manera voluntària, sempre que acreditin, almenys, 20 dies d'alta amb prestació real de serveis a l'activitat esmentada l'any natural anterior, i les retribucions percebudes

per aquests dies han de superar la quantia de tres vegades el salari mínim interprofessional en còmput mensual. Aquesta inclusió s'ha de sol·licitar a la Tresoreria General de la Seguretat Social entre els dies 1 i 15 de gener de cada any i, en cas que es reconegui, té efectes des de l'1 de gener del mateix any.

2. La inclusió en el règim general a què es refereix l'apartat anterior és incompatible amb la inclusió del treballador en qualsevol altre règim del sistema de la Seguretat Social, amb independència de l'activitat de què es tracti.

3. Durant els períodes d'inactivitat, es pot produir la baixa en el règim general com a artista:

a) A sol·licitud del treballador, cas en què els efectes de la baixa tenen lloc des del dia primer del mes següent al de la presentació d'aquella davant la Tresoreria General de la Seguretat Social.

b) D'ofici per la Tresoreria General de la Seguretat Social, per falta d'abonament de les quotes corresponents a períodes d'inactivitat durant dues mensualitats consecutives.

Els efectes de la baixa, en aquest supòsit, tenen lloc des del dia primer del mes següent a la segona mensualitat no ingressada, llevat que el treballador estigui, en aquesta data, en situació d'incapacitat temporal, maternitat, paternitat, risc durant l'embaràs o risc durant la lactància natural, cas en què aquests efectes tenen lloc des del dia primer del mes següent a aquell en què finalitzi la percepció de la prestació econòmica corresponent, en cas que no s'hagin abonats abans les quotes degudes.

Produïda la baixa en el règim general de la Seguretat Social en qualsevol dels supòsits a què es refereix aquest apartat, els artistes en espectacles públics poden tornar a sol·licitar la inclusió i l'alta consegüent en aquest, durant els seus períodes d'inactivitat, en els termes i les condicions que assenyala l'apartat 1.

4. La cotització durant els períodes d'inactivitat es porta a terme d'acord amb les regles següents:

a) El mateix treballador és el subjecte responsable del compliment de l'obligació de cotitzar i de l'ingrés de les quotes corresponents.

b) La cotització té caràcter mensual.

c) La base de cotització aplicable és la base mínima vigent en cada moment, per contingències comunes, corresponent al grup 7 de l'escala de grups de cotització del règim general.

d) El tipus de cotització aplicable és l'11,50 per cent.

5. Una vegada efectuada la liquidació definitiva anual corresponent als artistes per contingències comunes i desocupació, que preveu l'article 32.5 del Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 2064/1995, de 22 de desembre, la Tresoreria General de la Seguretat Social ha de reintegrar l'import de les quotes corresponents als dies cotitzats en situació d'inactivitat que s'hagin superposat, si s'escau, amb altres períodes cotitzats per aquells.

Si l'artista amb dret al reintegrament és deutor de la Seguretat Social per quotes o per altres recursos del sistema, el crèdit pel reintegrament s'aplica al pagament dels deutes pendents amb aquella en la forma que sigui procedent legalment.

Els artistes en situació d'inactivitat inclosos en el règim general de conformitat amb el que disposa aquest article, no poden efectuar l'opció que preveu l'article 32.5.c) paràgraf segon del Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social.

6. Durant els períodes d'inactivitat a què es refereix aquesta disposició, l'acció protectora comprèn les prestacions econòmiques per maternitat, paternitat, incapacitat permanent i mort i supervivència derivades de contingències comunes, així com per jubilació.

També queda protegida, durant els períodes d'inactivitat, la situació de la treballadora embarassada o en període de lactància natural fins que el fill compleixi 9 mesos, que no pugui continuar exercint l'activitat laboral que va donar lloc a la seva inclusió en el règim general com a artista en espectacles públics a conseqüència del seu estat, i la inspecció mèdica de l'Institut Nacional de la Seguretat Social ha d'acreditar aquesta la situació. En aquests supòsits, es reconeix a la treballadora un subsidi equivalent al 100 per cent de la base de cotització que estableix l'apartat anterior.

El pagament de la prestació esmentada s'ha d'assumir mitjançant la modalitat de pagament directe per l'Institut Nacional de la Seguretat Social».

Disposició addicional única. *Garantia de l'Estat per a obres d'interès cultural.*

1. D'acord amb el que estableix l'apartat 3 de la disposició addicional novena de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, durant l'exercici 2019, l'import total acumulat, en qualsevol moment, dels compromisos atorgats per l'Estat respecte a totes les obres o conjunts d'obres cedides temporalment per a la seva exhibició en institucions de competència exclusiva del Ministeri de Cultura i Esport, i els seus organismes públics adscrits no pot excedir els 2.250.000 milers d'euros. S'exclou del còmput de l'import màxim esmentat la quantia que preveu l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional.

El límit màxim dels compromisos específics que s'atorguin per primera vegada l'any 2019 per a obres o conjunts d'obres destinades a la seva exhibició en una mateixa exposició és de 231.000 milers d'euros. Una vegada tornades les obres als cedents i acreditat pels responsables de les exposicions el terme de la garantia atorgada sense cap incidència, les quantitats compromeses deixen d'estar-ho i poden ser atorgades de nou a una nova exposició.

Excepcionalment aquest límit màxim es pot elevar per sobre dels 231.000 milers d'euros per acord del Consell de Ministres a proposta de la ministra d'Economia i Empresa, per iniciativa del Ministeri de Cultura i Esport.

L'import màxim compromès en una obra, als efectes de la seva cobertura per la garantia de l'Estat, no pot superar els 100.000 milers d'euros.

2. El límit màxim dels compromisos específics que s'atorguin a la Fundació Col·lecció Thyssen-Bornemisza respecte a les obres destinades a la seva exhibició a les seus de la Fundació ubicades a Espanya en relació amb el «Contracte de préstec d'obres d'art, d'una banda, entre la Fundació Col·lecció Thyssen-Bornemisza i, de l'altra, Omicron Collections Limited, Nautilus Trustees Limited, Coraldale Navigation Incorporated, Imiberia Anstalt, i la baronessa Carmen Thyssen-Bornemisza», per a l'any 2019 és de 500.000 milers d'euros.

3. L'any 2019 també és aplicable la garantia de l'Estat a les exposicions organitzades pel Ministeri de Cultura i Esport, pel Consell d'Administració de Patrimoni Nacional, i per la «Sociedad Estatal de Acción Cultural, SA (AC/E)» sempre que tinguin lloc en institucions de les quals l'Administració General de l'Estat sigui titular. Així mateix, la garantia de l'Estat és aplicable a les exposicions organitzades per la Fundació Lázaro Galdiano a la seu del museu.

Disposició transitòria única. *Sol·licitud d'inclusió en el règim general de la Seguretat Social com a artista en inactivitat.*

L'any 2019 la sol·licitud d'inclusió en el règim general de la Seguretat Social com a artista en inactivitat, que regula l'article 249 ter del text refós de la Llei general de la Seguretat Social aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, es pot fer fins al 31 de març.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria d'hisenda general i de la competència sobre legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes, que li atribueix, respectivament, l'article 149.1.14.a i 17a de la Constitució. Així mateix, es dicta de conformitat amb el que preveu l'article 149.2 de la Constitució espanyola, que estableix que, sense perjudici de les competències que poden assumir les comunitats autònomes, l'Estat considera el servei de la cultura com a deure i atribució essencial i ha de facilitar la comunicació cultural entre les comunitats autònomes, d'acord amb aquestes.

Disposició final segona. *Compatibilitat de la pensió de jubilació i l'activitat de creació artística.*

El Govern, en el termini màxim de 6 mesos des de la publicació d'aquest Reial decret llei, ha d'aprovar una norma reglamentària que, en desplegament de l'article 213 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, reguli la compatibilitat de la pensió de jubilació amb les activitats dels professionals dedicats a la creació artística que percebin per aquesta activitat drets de propietat intel·lectual.

Aquest reconeixement de compatibilitat comporta una cotització de solidaritat del 8 per cent, que en cas que es tracti de treballadors per compte d'altri, el 6 per cent és a càrrec de l'empresari i el 2 per cent, del treballador.

Disposició final tercera. *Regulació de la relació laboral especial dels artistes en espectacles públics.*

El Govern, en el termini màxim de sis mesos des de la publicació d'aquest Reial decret llei, ha d'aprovar un reial decret per modificar la regulació de la relació laboral especial dels artistes en espectacles públics i substituir el Reial decret 1435/1985, d'1 d'agost.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de desembre de 2018.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN